

Ljubljani. In glej, Jurče, ta kuga se počasi tudi na kmete zanaša. Kaj bo iz našiga naroda, če bo šlo vse takó naprej! Pred sabo imam ravno neke némške Novice, v katerih tole berem: „Stan vsaciga naroda se da nar bolj iz šeg pri praznovanjih, iz varčnosti in zapravljenosti v obléki in pri pojednjah prevdariti“. — Kaksin je stan slovenskiga naroda, če ga po obleki prevdariš? To je vprašanje, ktero Ti dam, de odgovoriš

svojimu

stricu Mihélu v Ljubljani.

Somenj o Trijaci v Ljubljani.

Od tega somnja ni nič posebniga povedati. Drenja ni bilo velikiga. Malih kramarjev in kramarc je pa čedalje več na somnišu viditi; iz tega se vidi, de je res, kar pregovor pravi: „kramca je mamca“. Tudi živine so precej vkup pergnali. Govedina je bila po stari navadi polna blata in nesnage: za dve njivi bi si bil človek lahko od nje gnoja nabral. Na konjskim somnji se je zopet en velik mešetar na vso moč in sicer takó derl in perdušal, de je že ob enajstih ves hrebav bil. Gorje pa tudi tistimu, kteriga roké ta velikán v pest dobí: takó neizrečeno plôska na-nje, de morajo žule dobiti.

Domačinstvo.

(Slava krajnskiga regimenta). Kér Novice, pridnim čbelicam enake, rade nabirajo, kar je domovini v čast, in kér so tudi lani slavni nagovor Njih ekscelecije našiga milostljivega knezo-škofa, gospoda gospoda Antona Alojza ob času blagoslovljenja novih bandér, v čast domorodniga regimenta v prijetnim slovenskim jeziku razglasile, naj še svojim bravcam povedó in za prihodnje čase — vnukam v izgled — ohranijo, kar sta dva nar imenitniših generalov od krajnskiga regimenta pred 12. leti pisala.

V letu 1834 se je domorodni regiment na Laškem takó verlo obnašal, de ga je ces. kralj. general kojništva in vojvoda avstrijskiga vojništva na Laškem, slavni grof Radecki častno pohvalil v dopisu, kteriga je on iz Limbjet 24. dan Kimovca 1834 generalu brigadirju tega regimenta, Baronu Nagldingerju pisal, rekoč:

„Oni so mi, moj ljubi general! včerej neizrečeno „vesel dan napravili. Naj prejmejo zató mojo serčno „zahvalo. Komej sim se danes zjutrej zbudil, in že mi „je pred očmi bil Voher s svojim junaškim regimen- „tam, de si lepšiga človek misliti nemore. Naj povedó „to vodju tega regimenta; jez pa bom še danes pre- „svitlimu Cesarju na znanje dal, kar se mi je včerej „takó globoko v serce vtisnilo“.

Žlahtni gospod Voher je bil tačas vodja (oberstar) našiga regimenta; predenj je pa regiment iz Laškiga zopet domú odrinil, so presvitli Cesar mnogozasluženiga gospoda Voherja že za generala izvolili. On tedej s svojim regimentam ni več v Ljubljano nazaj prišel in je le po pismu od tadajnega c. k. deželnega poglavarja, gospoda barona Šmidburga slovó vzel, kterimu je med drugimi rečmi tudi tole pisal:

„Njih Ekscelecija, ki po očetovo za prid Njim „izročene dežele in domorodniga regimenta skerbijo, bodo „gotovo z velikim veseljem zaslišali, če Jim povém, de „so se čversti sinovi krajnskiga regimenta na Laškem „slavno slavno obnašali. Takim vojakam je lahko vojvoda „biti; z lepim zadržanjem, dobrovoljno in natanjčno po- „koršino in z gorečim trudam so se v vsih zadevah po „junaško vèdli in si povsod čast in slavo pridobili“.

Z velikim veseljem bo vsak domorodec takó hvalo bral; vsak Krajnec pa bo spoznal, de je častno, svojimu milimu Cesarju v versti tacih junakov služiti. G.

Oznanilo.

Delitev daril za bike bo ta mesec za Ljubljansko kresijo: v Ljubljani 23. dan za Ljubljanski in Smledniški kantón; v Moravčjim 26. dan za Mekinski, Zaloški, Podberdski in Krumperski kantón; v Loki 27. dan za Krajski in Loški kantón; v Teržiču 28. dan za Radolški in Teržiški kantón in za kantón v Beli peči;

za Novomeško kresijo: v Kočevji 25. dan za Ribniški, Kočevški in Turjaški kantón; v Metliki 26. dan za Poljanski in Krupški kantón; v Žužemberku 27. dan za Zatičinski, Žužemberški, Višinski in Trebinski kantón; v Šentjerneji za Novomeški, Kerški in Kostanjevski kantón; v Radečah 28. dan za Mokronoški, Boštanski in Merniški kantón;

za Postojnsko kresijo: v Idrii 25. dan za Verhniški in Idrijski kantón; v Cirknici 27. dan za Postojnski, Planinski in Šneperški kantón; v Zagurji 28. dan za Ipavski, Senožški in Bistriški kantón.

Po oznanili c. k. krajnskikh kresij odborstvo c. k. kmetijske družbe.

Urno, kaj je noviga?

(Perve letašnje češnje) so v Ljubljani prodajali Ipavci 14. dan tega mesca. Dva dni pred smo pa že rudeče jagode zobali, ki so v Ljubljani pod milim nebam dozorele.

Vganjka.

Povéj imé prezale mi device,
Od ktere ravno priča zemlje lice;
Godov čez jézer je že doživela,
Al djal bi, o vsakim je le omladela.
Časté fantica v nji narodi eni,
Enaka bognji pa per nas slovi,
Radosti rajske obzorej trosi.

O.

Popravik.

V poslednjim listu v prvi versti 19. sestavka kemije namesto obstoječ iz kislogáza in vogelnokislogáza béri obstoječ iz kislogáza, gnjilogáza in vogelnokislogáza.

Današnjimu listu je perdjan poslednji del bukvic pod nadpisam „Miloserčnost do žival“. S tem so cele bukvice dokončane, ter se zamorejo zvezati dati. Od vsih strani slišimo veliko hvalo teh bukvic. Bog daj, de bi jih vsak otrok, pa tudi odraseni ljudjé po Slovenskim práv pridno brali in si tū dane poduke globoko v serce vtisnili! Za šolske darila (premije) mordè ni boljših bukvic ko so te, če se dajo v ličin zavitik zvezati. Naj bodo tedej šolskim gosp. ogledam in vodjam, in pa učenicam v ta namen živo priporočene! Pri gosp. Blazniku se dobivajo v prostim zvezku po 10 kr. Kér jih imamo pa le 100 iztisov odveč, naj se urno oglasi, kdor jih dobiti želi.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	16. Velkitravna.		11. Velkitravna.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	1	55	2	5
1 » » banaške...	2	6	2	10
1 » Turšice.....	1	6	1	7
1 » Soršice.....	—	—	1	30
1 » Rēži.....	1	30	1	38
1 » Ječmena.....	1	8	1	20
1 » Prosa.....	1	8	1	15
1 » Ajde.....	1	1	1	3
1 » Ovsá.....	—	51	—	54